

Mánadagin bar útvarpið tey tíðindi, at sakførarin hjá Runavíkar Kommunu skuldi hava givið Sosialinum eitt sterkt ultimatum:

Annadhvørt verður ein treytaleys rættleiðing viðvíkjandi skrivingini um lønina hjá býrádsformanninum Hans Tausen Olsen sett í blaðið á sama stað, sum greinin »132.000 meira í lön« stóð, ella verður farið í rættin við málinum.

Hesi tíðindi kunnu tíð ikki sigast at vera púra eftirlitrandi, tí innihaldið í sokallaðu rættleiðingini er ikki umboðandi eina aðra fatan av tí, sum hevur staðið í Sosialinum.

Eingin rættleiðing

Hóast sakførarin hjá kommununi kallar sínar viðmerkingar til ta sera høgu býrádsformanslønina eina rættleiðing, ber ikki til at siggja nakað í hesum skrivi, ið vísir nøkrum aftur ella rættleiðir nakað av tí, Sosialurin førdi fram leygardagin 30. november við yvirskriftuni »132.000 meira í lön«.

Hinvegin verður í ikki minni enn tvinnum forum undirstrika, at als eingin skrivlig góðkenning er nakrastaðni at finna frá Føroya Landsstýri viðvíkjandi lønini hjá býrádsformanninum í Runavík – júst sum Sosialurin skrivandi.

Somuleiðis verður váttað í »rættleiðingini«, at lön býrádsformansins í roknskapinum fyri 1990 er bókað á tveimum konti – júst sum Sosialurin skrivandi.

Stig fyri stig

Fyri at lesarar okkara skulu fáa eina fatan av, hvussu dyggiliga sakførarin við boomerang-rætting síni gevur Sosialinum viðhald í tí, Sosialurin skrivar, skal rættleiðing hansara niðanfyrir beinleiðis verða sett upp ímóti tí, ið veruliga stóð í Sosialinum.

Brotni úr rættleiðingini verða her endurgivin í feitarri skrift, meðan blaðsins viðmerkingar verða settar í skráskrift.

Einki skrivligt svar

»Á fundi 21. mars 1989 varð reglugerð og starvsskipan fyri kommununa til viðgerðar sambært reglunum í kommunulógini og samtykt. Samtyktin varð endaliga staðfest í býráðnum tann 12. juli 1989 og varð við skrivi dagf. 14. juli 1989 send landsstýrinum til góðkenningar.

Onki skrivligt svar er síðani komið til kommununa, men tann 24. august 1989 fær kommunan gjøgnum advokat sín munnliga at vita, at

Sosíalúrin fær viðhald í brævi

Í brævi til Sosialin roynir sakførarin hjá Runavíkar Kommunu, Christian Andreasen, at greiða frá viðurskiftunum viðvíkjandi kvartmilliónini, býrádsformaðurin í Runavík, Hans Tausen Olsen árliga fær í lön frá kommununi. Niðanfyrir verða gjørdar nakrar samanberingar og viðmerkingar til tað, ið ført verður fram í hesum brævi

landsstýrið hevur góðkent reglugerðina, harav lønin til býrádsformannin eisini framgongur, er somuleiðis send landsstýrinum til góðkenningar við skrivi, dagf. 15. november 1989, men heldur ikki í hesum føri hevur landsstýrið latið við seg koma. Tað er sostatt ikki rætt, tá blaðið sigur, »at Tinganes sigur nei«.

Hetta er sum klišé úr Sosialinum. Har varð týðiliga víst á, at landsstýrið ongantíð hevði góðkent, at Runavíkar Kommuna fór undir at geva býrádsformanninum meira í lön, men hinvegin fekk Sosialurin úr Tinganesi at vita, at einki undantak – uttan í Havn og Klaksvík – hevði verið gjørt til vegleiðandi býrádsformanslønina, sum er 120.000 krónur, tá talan er um kommunu við 2.000-2.500 íbúgvum.

Sostatt má sigast, at sakførarin hjá Runavíkar Kommunu bara gevur Sosialinum rætt, tá hann sigur einki skrivligt svar verða komið úr landsstýrinum.

Heldur ikki góðkend

»Starvsfólkareglugerð, harav lønin til býrádsformannin eisini framgongur, er somuleiðis send landsstýrinum til góðkenningar við skrivi, dagf. 15. november 1989, men heldur ikki í hesum føri hevur landsstýrið latið við seg koma. Tað er sostatt ikki rætt, tá blaðið sigur, »at Tinganes sigur nei«.

Her undirstrikir sakførarin hjá Runavíkar Kommunu enn einaferð, at eingin skrivlig góðkenning finst frá landsstýrisins síðu. Og tað var júst tað, Sosialurin legði dent á.

Hevur »mett seg« at hava rætt...

»Tá klientur mín ikki fær onnur boð frá landsstýrinum, ið er tilsýnsmyndugleikin í hesum

máli, hevur hann mett seg at hava allan lögfrøðisligan rætt til at praktisera nýggju starvsfólkareglugerðina.«

Út frá hesum sæst, at eitt vantandi svar úr Tinganesi bert verður tulkað sum ein samtykt og góðkenning, og tað kann so sanniliga eisini bert enn kraftigari undirstrikað tað, Sosialurin longu hevur ført fram.

At fara undir at praktisera nakað, ið sambært landsstýrinum ikki er góðkent, er nakað, Sosialurin heldur vera vert at skriva um, og tað er eisini ætlanin at halda fram við tí. Av tí at eingin góðkenning er – ella við einum øðrum orði: eingin heimild – má metast, at talan er um heimildarloysi.

Tvinnar bókingar

»Í figgarárinum 1990

er lønin til býrádsformannin bókað soleiðis, at kr. 120.000 er útgoldið sum formanslön, meðan restin er útgoldin sum skrivstovulön. Hvørki grannskoðari ella landsstýri hava havt nakrar viðmerkingar til hesa mannagongd, sum heldur ongantíð hevur verið nakað loyndarmál í kommununi, sum blaðmaðurin eftir mini metan leggur upp til.«

Her verður Sosialurin enn einaferð endurgivin eftir beinari linju, men uttan at sakførarin ómakar sær at nevna, at lønin nú eisini er 12.000 krónur hægri enn tær umrøddu 240.000 krónurnar, ið hann sigur kommununa hava fingið munnliga góðkenning til.

Samlada lønin til býrádsformannin er í figgarárinum 1990 nevniliga

bókað soleiðis, at hon tilsamans er 252.000 krónur og ikki 240.000 krónur.

Sosíalúrin skrivarði, at so var, og hetta gevur sakførarin hjá Runavíkar Kommunu blaðnum eisini fullt viðhald í.

At hvørki grannskoðari ella landsstýri hava nakrar viðmerkingar til, at hesar 120.000 krónurnar standa bókaðar sum formanslön, er ikki so lögð, tí vegleiðandi reglugerðin sigur já, at býrádsformaðurin eigur at fáa 120.000 krónur.

Hvi ikki bókað ta veruliga lønina?

Og hvi verður lønin ikki bókað sum 240.000 krónur, tá kommunan heldur seg hava lögfrøðisligan rætt til tað, og heldur seg hava heimild frá landsstýrinum til tess?

Er einki at krógva, so er vælsaktans heldur eingin grund til at »krógva« restina av lønini sum skrivstovulön, tá sagt verður, at full góðkenning er til!

»Hertil skal eisini upplýst, at roknskapir, iløgu- og rakstrarætlanir, harav lønin til býrádsformannin eisini framgongur, eru góðkendar av Føroya Landsstýri uttan viðmerkingar.«

At ongur viðmerkingar koma til hesar, kann vera bókingin, ið býir lønina sundur í tvey, men kann eisini vera vanligt sjúsk úr Tinganesi, tá tað ikki verður viðmerkt, at ein lön, sum annadhvørt eigur at vera 120.000 krónur ella 240.000 krónur, tilsamans er 252.000 krónur – bókað í tveimum.

Viðvíkjandi góðkenningini frá landsstýrinum er at sigga, at Sosialurin ikki ferri enn tær ferðir hevur sett lönardeildini í Tinganesi sama spurning: Finst nokur góðkenning til ta høgu lønina til býrádsformannin í Runvík, og báðar ferðir hevur Spín Pram Sørensen á lögardeildini givið sama svar, ið er, at eingin skrivlig góðkenning er komin úr Tinganesi, og báðar ferðir hevur hann eisini váttað, at hann ikki veit um nakra munnliga góðkenning, men at tað hevur hann ikki kunnað sagt við fullari vissu.

Sostatt er eingin skeivleiki í øllum tí, Sosialurin hevur ført fram á forsiðu og inni í blaðnum viðvíkjandi lønini til býrádsformannin Hans Tausen Olsen.

Vit hava hildið okkum til tær keldur, ið vóru atkomiligar í hesum máli, og hava endurgivið keldur okkara fyri tað, tær hava sagt. Annað kunnu vit ikki gera fyri at lýsa eitt so úhugavert mál sum hetta.

lj.

Onki skrivligt svar er síðani komið til kommununa, men tann 24. august 1989 fær kommunan gjøgnum advokat sín munnliga at vita, at av § 8, at lønin til býrádsformannin er hækkað, sum nevnt frammanfyri.

Tann 31. august 1989 rindar kommunan fyrstu ferð lön eftir nýggju skipanini.

Starvsfólkareglugerð, harav lønin til býrádsformannin eisini framgongur, er somuleiðis send landsstýrinum til góðkenningar við skrivi, dagf. 15. november 1989, men heldur ikki í hesum føri hevur landsstýrið latið við seg koma. Tað er sostatt ikki rætt, tá blaðið sigur, »at Tinganes segði nei«.

Tá klientur mín ikki fær onnur boð frá landsstýrinum, ið er tilsýnsmyndugleikin í hesum máli, hevur hann mett seg at hava allan lögfrøðisligan rætt til at praktisera nýggju starvsfólkareglugerðina.